

אשתו של רביסון משה שפרון, אחד מחלני ההתקפה, בשעת הלחימה בעלה.

בריצה על הרכס, בדרך אל המדרון הי אחורי. "מי ששם" הדמויות נעצרות לשניה. השניה עולה להם בחייהם. עוזים מטרטרים מכמה כיר חוגים. הרמויות נופלות על האדמה, מתבר ססות בדמן. לבסוף, משתלט התקתוק וזי מאטיבי של העוזי על כל שאר הקולות. המשלט נכבש סופית. מן המוצב השני לא נשמע כל רעש. גם הוא נכבש — ללא קרב כמעט, וללא נפגעים.

נשארה עוד משימה: מיקו שולח כוח משנה לכבוש את המשלט השלישי, הניצב בין הכביש לבין הכפר, זה שהטריד אותם בדרכם. משימה די קלה — מסתבר כי אני שיו ברחו בראותם את המסתערים מטפסים לעומתם, על הטראסות התלולות. כוח ב' יכול להודיע: כל המשימות בוצעו במלואן.

עזה שולח המפקד אנשים למטה, לסלק את מחסום האבנים החוסם את הכביש ליד הגבול. הטור הממונע כבר עומד לפני הי מחסומים, באורות דולקים. הגיע תורו להי כנס לפעולה — לאסוף את הפצועים ואת השלל, לספח את קטע הכביש עד המשטרה לשלטון ישראל עד לגמר הפעולה.

רת, מפקד כוח א', גותן את האות. בבת אחת פותחים כל הכלים באש אל חומות המשטרה. החבלנים מתקדמים במ הירות עד לגדר התחיל, מניחים בונגלורים. הקונצרטיות הדוקרניות נקרעות לגורים. מסען של חומר נפץ מבקיע את השער. (המשך בעמ' 18)

חמשפחות השכולות. כאשר הובאו לקבורה תשעת חללי ההתקפה הגדולה, ליוו אותם למנוחתם האחרונה אלפי קרובים, חברים לנשק ואזרחים פשוטים. חיילי צה"ל, שיצאו להעניש את האויב על מעשי תועבה רצחניים, שילמו בגופם עבור שלום אזרחי המדינה.

חשלל המגוון: בכל מוצב, נפל שלל קרבי רב בידי חיילי צה"ל. בתמונה זאת נראות שתי מרגמות 102 מ"מ מורכבות על גלגלים, שתי באזוקות, מקלעי ברן, סטנים, רובים, תחמושת, מרכיזה סלפונית וחצובות מקלעים שהובאו ברכב שאף הוא נלקח שלל.

רכב חומיין. משוריין שנמצא עלידי הכוח הפורץ בתוך חצר המשטרה. הוא תועסק מיד חמברת שלל וחיילים, חזרה לישראל. משוריין זה הוא מתוצרת בית, אינו מצויד בתותח או במקלעים, מיועד בעיקר לחסעת חיילים בקרב ולא נועד לפעולה בתפקידים קרביים.